

Minister om, at han i 1921 under Toldlovsforhandlingerne fremkom med en Udtalelse om, at naar der nu gennem Luksusbeskatningen skabtes en saa stor Beskyttelse af den danske Guld- og Sølvvareproduktion, saa var det hans Mening, at den skulde ækvivaleres af en indenlandsk Afgift. Den højtærede Minister sagde ordret: Det er ikke min Mening, at den indenlandske Guld- og Sølvvareproduktion skal staa afgiftsfri, og Ministeren lovede, da det ikke henhørte under ham, at gøre Handelsministeren opmærksom derpaa. Ministeren har maaske ikke haft Lejlighed til at sige det til den nye Handelsminister, der er kommet siden, men jeg vil bede den højtærede Minister, om han saa ikke vil indhente det forsømte. Efter min Opfattelse turde det være givet, at der ogsaa er andre af de Industrier, der kommer ind under Luksustoldbeskatningen, hvor en indenlandsk Afgift meget let lader sig gennemføre.

De Forhøjelser af Toldbeskyttelsen, som jeg her har nævnt, jages gennem Tinget i Foraaret, jeg tør vel nok sige, uden at ret mange af Tingets Medlemmer havde Anelse om, hvad det var, de stemte for. Nu ved enhver, hvad det var, enhver ved, at det var i ringe Grad en finansiell Politik; de stemte for, at det i Stedet for var et Stykke Toldbeskyttelse. Jeg tror ikke, det kan nægtes, at det var en Indsmugling af en stykkevis Toldbeskyttelse under Foregivende af en finansiell Luksusbeskatning. Derfor synes jeg, man maa have Lov til at stille det Spørgsmaal til Venstrepartiet, om man virkelig tror paa den Mulighed, at det lader sig gøre stadig at være eller i alt Fald betegne sig som principfaste Frihandelsmænd og saa gaa med til de Toldforhøjelser, her er Tale om, Toldforhøjelser, der dels giver den indenlandske Luksusindustri en mægtig Beskyttelse, dels gennemfører betydelig højere Toldbeskyttelse for Varer, der slet ikke er Luksusvarer.

Men foruden disse Beskyttelsessatser omfattede den Ændring i Luksustoldloven, som der nu er Forslag om at gøre permanent, ogsaa rene Finanstoldsatser, nemlig Tolden paa de saakaldte Lukusspisevarer. Jeg vil henstille til det kommende Udvalg, at disse Toldsatser grundigt revideres. Jeg skal nævne nogle Eksempler paa Resultaterne af denne saakaldte Lukustold paa Spisevarer. Man har gennemført en Toldbeskatning paa 1 Kr. pr. kg for Kaviar, som jeg ved indføres her til Landet til en gennemsnitlig Indførselspris af omkring 20 Kr. pr. kg, Skildpadde, der indføres til en lignende Pris, og Gaaselever, der indføres

til ca. 15 Kr. pr. kg. Dernæst for saadanne Varer som henkogt Laks, der indføres til en Pris, der vel ligger omkring 1 Kr. 50 Ø. pr. kg, og en Vare som henkogte Rejer, der indføres til en Pris noget derunder, maaske 1 Kr. 25 Ø. Enhver kan altsaa se, at det er en Toldbeskatning, der andrager for den virkelige Luksus — skal vi sige 3—4—5 pCt. af Værdien, men som andrager af den almindelige Spisevare for visse Dele af Befolkningen ca. 70 pCt. Det forekommer mig, at en saadan Beskatning er fuldkommen fornuftstridig, og en saadan Skattefordeling kan man ikke gennemføre. Jeg har deltaget i Møder, hvor man fra Regeringspartiets Side har sagt: Ja, det er en taknemmelig Opgave at staa op og forsvare, at vi skal have mindre Skat paa Laks — og det har selvfølgelig været i Forsamlinger, hvor man ikke nød Laks. Denne Beskatning har ingen Interesse for mig personlig, og den Befolkning, jeg repræsenterer, spiser heller ikke Daaselaks, men jeg tør sige, at en Beskatning af den Art, blot fordi den rammer den jævne Befolkning i nogle af Landets Byer, er for mig, og jeg tror for mine Vælgere, fuldkommen opværende, og jeg vil derfor henstille, at man gaar til en Revision af disse Satser.

Jeg skal nu vende mig til de nye Ændringer i Toldloven, der er foreslaet samtidig med den tekniske Revision. Jeg vil gerne med Hensyn til den tekniske Revision sige, at jeg er ikke i Stand til at bedømme, hvad disse forskellige Ændringsforslag betyder. For adskillige Punkters Vedkommende vil man ikke være i Stand til at bedømme det, før man faar Oplysninger i Udvalget. Det gælder i høj Grad Ændringen med Hensyn til Klædningsstykker og Ændringen med Hensyn til Olier. I det hele taget synes jeg, den højtærede Minister skyldte Offentligheden og Tinget i Bemærkningerne til et saadant Lovforslag dog at give nogle Oplysninger om, hvad det er, der foreslaas. Ministeren siger, at nogle af disse Satser sættes op, andre sættes ned, og somme Steder nivelleres det, og det gaar alt sammen lige op. Det er muligt, at det finansielt gaar lige op, men Tinget bør vide, hvad de enkelte Ting betyder ikke alene finansielt, men ogsaa beskyttelsesmæssigt.

Jeg er altsaa ikke i Stand til at bedømme disse Forhold. Jeg kan se, at paa nogle Punkter — det gælder f. Eks. den Industri, der fremstiller Blanksværte, og den Industri, der fremstiller Pudse- og Polermidler — er der ved Nivillering af Toldsatserne skabt en ikke lidt forhøjet